Прийдіте клич моїх зітхань почути,
О милосердям сповнені серця!
У смерті я шукав би рішенця,
Якби мій клич мав марно проминути.

Втомились очі сльози лить од скрути,
По милій донні плакать без кінця.
Не хочу я, щоб безнадія ця
Змогла і серце в мене розітнути!

Почуєте не раз ви, як волаю
Я до мадонни, що спочила в світі,
Достойному її чеснот святих.

О, як життя я часом зневажаю
В своїй душі безмежно сумовитій,
Позбавленій спасенних рад і втіх!